

O Zajkovi, ktorý nechcel jesť mrkvu

Na okraji hustého lesa stál malý domček a v ňom bývala mama zajačica s malým synom zajkom. Zajko bol veľmi šikovný, doma pomáhal ako sa dalo, ale mama s ním mala veľké trápenie. Nechcel totiž jesť zeleninu. Najradšej vyhrýzal sladkosti. Plnené čokoládky, škoricové keksíky, cukrovú vatu, slivkové perníčky, malinové cukríky... no skrátka, bol to veľký maškrtník. Mama zajačica mu neustále dohovárala: „Zajko, musíš jesť aj zeleninku, lebo inak ochorieš!“ Ale zajko si nedal povedať. A tak na tanieri po ňom ostávala aj sladká mrkvička, aj chrumkavý kalerábik aj zelená brokolička. A takto to išlo deň čo deň. Jedno pekné predpoludnie sa zajko vybral za kamarátmi, ktorí v lese na čistinke hrali futbal. „Ahojte kamaráti,“ privítal sa s nimi zajko, „môžem si s vami zahrať futbal?“ Kamaráti súhlasili, pretože bol výborným futbalistom. Prišiel posledný, a tak ho postavili do bránky. Zápas sa pekne rozbiehal a všetci hrali ako o život. Len brankár akosi nestačil s tempom. Nevládal behať za loptou a videl ju tiež akosi rozmazane. Góly sa mu sypali do bránky ako zjašené. Nohy ho neposlúchali, cítil sa strašne unavený. Kamaráti nahnevane prerušili zápas a poslali ho preč. „S takým brankárom prehráme každý zápas!“ zlostili sa, „Čo to robíš naschvál? Ved' si nechtyl ani jednu strelu!“

Zajko sa zahanbený pobral domov a cestou lesom stále rozmýšľal, čo sa to s ním deje. Zadumaný došiel až k myšiemu domčeku, ktorý stál pod veľkou jabloňou. „Ahoj myška,“ pozdravil sa slušne. „Ahoj zajko,“ odvetila myška, ktorá práve stála na rebríku a oberala krásne červené jabĺčka. „Kde sa tu berieš?“ spýtala sa ho. „Ále, len sa tak prechádzam, povedal zajko, ktorému veľmi nebolo do reči a ktorý by za nič na svete nebol priznal, akú hanbu utrpel na futbale. „Môžeš mi trochu pomôcť, robím si zásoby na zimu“, povedala myška.

Zajko mal myšku rád, lebo piekla fantastické jablkové koláče a vždy mu nejaké ponúkla, keď prišiel na návštevu. A tak sa postavil pod strom, že bude chytať jabĺčka a ukladať ich do košíka. No ale po pár minútach bolo zajkovi do plaču. Darmo vystieral ruky a snažil sa chytať všetko, čo mu myška hádzala zo stromu. Nechtyl ani jedno jabĺčko, všetky popadali na zem. Keď to myška videla, veľmi sa nahnevvala. „Zajko, čo to robíš?! Ved' mi takto zničíš celú úrodu. Jabĺčka sa nesmú poobíjať, inak mi v zime zhnijú a ja nebudem môcť piecť svoje koláčiky,“ žalostila myška. „Radšej sa pober preč, lebo všetko iba pokazíš!“

Zajko sa rozbehol s plačom cez les. Keď pribehol domov, mamka zajačica sa ho prestrašene opýtala, čo sa mu stalo. Zajko sa najprv nechcel priznať, ale potom mame vyrozprával všetko, čo sa mu prihodilo. Mama vážne pokrútila hlavou a povedala: „Zajko, ty budeš asi chorý, nedá sa nič robiť, musíme ísť za pani doktorkou sovou, tá ti pomôže.“

A tak sa hneď spolu vybrali do lesnej nemocnice, kde mala doktorka sova ordináciu a liečila všetky lesné zvieratká. Keď si vypočula, čo sa všetko zajkovi prihodilo, vážne pokývala hlavou a opýtala sa zajka, čo najradšej jedáva. Ten sa priznal, že najradšej má sladkosti, na raňajky, na obed, aj na večeru. Sova zajkovi prezrela zuby, skontrolovala zrak. Potom si sadla do veľkého kresla a vysvetlila zajkovi, čo sa vlastne stalo. Tým, že jedol iba samé sladkosti a nejedol žiadnu zeleninu a ovocie, poškodil si vážne zdravie. Telu chýbali vitamíny, a tak sa cítil unavený. Neposlúchali ho ani nohy, ani ruky. Očiam tiež chýbali vitamíny, a tak sa mu zhoršil zrak a nevidel poriadne ani na loptu, ani na jabĺčka.

„Nebudem ti predpisovať žiadnu medicínu,“ povedala sova. „Úplne postačí, keď budeš mať bohatú stravu na všetky vitamíny, budeš jesť zeleninu, ovocie a všetko, čo ti mamka navarí. Ak budeš toto jesť, potom si môžeš občas dať aj sladkosti,“ dodala sova. Zajko slúbil, že odteraz bude mamu poslúchať a jesť všetko, čo mu pripraví. Ved' kto by nechcel byť zdravý a hrať opäť futbal s kamarátmi.

Doktorka sova vypravovala zajka aj mamu zajačicu z ordinácie a vo dverách povedala: „A neboj sa, myške všetko vysvetlím, nebude sa na teba hnevať. Aj ja k nej totiž občas chodím na tie výborné jablkové koláče,“ dodala sova a žmurkla na zajka. Odvtedy býva v domčeku pri lese zdravý a múdry zajko, lebo na vlastných chybách sa človek najlepšie učí...